

Opnåeligt provenu ved privatiseringer

Det er meget svært at foretage en tilnærmelsesvis præcis vurdering af de forskellige privatiseringsforslags provenu, idet der ikke foreligger konkrete værdifastsættelser af de offentlige aktiviteter. Men Fremskridtspartiet har det grundsynspunkt, at de foreslåede privatiseringer bør gennemføres på trods af den usikre værdifastsættelse.

Statens situation er i den forbindelse ikke forskellig fra en virksomheds beslutning om at sende et produkt på markedet; den ved ikke på forhånd, om produktet kan afsættes og til hvilken pris. Staten må derfor ligesom virksomheden udbyde sine opgaver til salg og derefter søge at opnå det størst mulige provenu. Under et offensivt frasalg af offentlige aktiviteter vil der sagtens kunne opnås et provenu på 25-30 mia. kr. over de første 2-3 år.

2.6. Finanspolitisk resultat af Z-planen.

De finanspolitiske konsekvenser af de samlede ændringsforslag kan opsummeres i følgende hovedtal:

Samlede besparelser, brutto:	76 mia. kr.
Samlede gældsafdrag:	254 mia. kr.
Samlede sparede renteudgifter:	33 mia. kr.
Finanslovoverskud:	20 mia. kr.
Samlede skattelettelser brutto:	55 mia. kr. *)

Der henvises i øvrigt nærmere til de enkelte ændringsforslag og konti.

*) Virkningen af skattelettelserne vil nok være, at staten og kommunerne i første omgang mister provenu. Men øget provenu fra moms og andre afgifter kombineret med øget aktivitet i samfundsøkonomien og langt færre arbejdsløse gør projektet til en helt rigtig løsning.

2.7. Virkningerne af Z-planen.

A: Arbejdsløsheden.

Regeringen vurderer i Budgetoversigt 3 fra 1993, at ledigheden i 1994 vil blive på 330.000 personer (120.000 flere end i 1986!).

Ud fra en samlet vurdering kan det altså konstateres, at den såkaldt »aktive« arbejdsmarkedspolitik er mislykkedes; de mange foranstaltninger skaber ikke nye og varige arbejdspladser. Denne konklusion deles også af det såkaldte Zeuthen-udvalg, som dog er forbløffende konsekvensløs i sine anbefalinger. Udvalget forudsætter således grundløst, at det nuværende aktiveringssystem kan smidiggøres og omlægges, så der skabes positive beskæftigelseseffekter.

Aktiveringsordningernes eneste sikre effekt er imidlertid, at de bidrager til usynliggørelsen af den reelle arbejdsløshed. Personer, der deltager i en af de pågældende ordninger, bliver nemlig ikke registreret som ledige i den officielle arbejdsløshedsstatistik.

Ved at summere antallet af helårspersoner, der er omfattet af aktiveringsordningerne, med den officielle ledighed fremkommer den mere retvisende bruttoledighed på ca. 400.000. Denne korregerede bruttoledighed omfatter kun de statslige arbejdsmarkedsforsanstaltninger, hvorfor de kommunale beskæftigelsesinitiativer - med ca. 43.000 ledige - er udeladt. Det samme er efterlønsordningen og delpensionen, der også må betragtes som delvis skjult ledighed. Bruttoledigheden er derfor et undervurderet skøn.

Fremskridtspartiet vurderer, at de betydelige privatiseringer og skattelettelser, dette katalog forudsætter, vil kunne reducere antallet af arbejdsløse og bistandsmodtagere med 130.000 personer over to år eller svarende til 75.000 i 1994. De 75.000 vil fordele sig således, at 40.000 personer vil komme i beskæftigelse som direkte følge af skattelettelserne. Yderligere 35.000 job vil blive etableret i erhvervslivet, når den foreslåede erhvervsfrihed slår helt igennem.

I Finansministeriets notat af november 1992, »Omfanget af arbejdspladser i gør-det-selv-sektoren« anslås det, at skattelettelser vil kunne give 300.000 nye job. Fremskridtspartiet er ikke enig i de konklusioner, Finansministeriet drager vedrørende muligheden for at begrænse »gør-det-selv« aktiviteterne. Imidlertid er det interessant, at skattelettelser tillægges en klar effekt i retning af at skabe tusinder af nye job. Det skal bemærkes, at Finansministeriet regner med mere